

◆ ◆ احکام الهی، انسان را از توجه به امیال مادی منع نمی‌کند بلکه توصیه به استفاده معتدل از آن‌ها می‌نماید.

◆ انسان به چیزی حرص می‌ورزد که نسبت به آن تحریک شود لذا منع شدن دلیل بر تحریک نیست (مثل در و دیوار منازل شخصی که مانع ورود بدون اجازه است).

◆ برخی افراد منافع و تجارتشان در گسترش و افراط در تمایلات مادی است و به دنبال حریص‌تر شدن مردم هستند و آیه (یرید الذین یتبعون الشهوات أن تمیلوا میلاً عظیماً) به این موضوع اشاره دارد.

◆ افراد شهوتران به استفاده متعادل از تمایلات نام منع می‌گذارند تا اینگونه القا کنند که دین اسلام، انسان‌ها را از توجه به امیال و غرایز مادی منع کرده است.

◆ ایمان، پشتوانه محکم برای دوری از گناه است.

◆ ایمان به خداوند از چند جهت پشتوانه دوری از گناه است.

1- انسان مؤمن می‌داند که خداوند ناظر کارهای اوست از این رو حیا می‌کند که در پیشگاه او مرتکب گناه شود.

دین و زندگی ۳

2- انسان مؤمن می‌داند که خداوند انسان را بیهوده نیافریده و نسبت به اعمال وی بی‌تفاوت نیست در روز حساب به نیکوکاران پاداش و به بدکاران جزا می‌دهد.

3- انسان مؤمن در سرگردانی قرار ندارد. خداوند او را راهنمایی کرده و مشخص نموده که چه کارهایی گناه و حرام و چه کارهایی واجب است.

◆ در سوره مؤمنون ویژگی‌های مؤمنان، بیان شده است: به راستی مؤمنان پیروز و رستگاران همانان که نمازشان خاشع و فروتن‌اند ... اینان وارث وعده‌های زیبای خداوند هستند و فردوس را که یکی از بالاترین مراحل بهشت است برای ابد به ارث می‌برند.

◆ ایمان به خدا با اینکه کسی که ادعای ایمان می‌کند، متفاوت است، ایمان به خدا یک امر قلبی است.

◆ افرادی هم که به خداوند ایمان دارند از لحاظ درجات ایمان متفاوت‌اند به عبارت دیگر ایمان انسان‌ها شدت و ضعف دارد.

◆ میزان دوری مؤمن از گناه با درجه ایمان و دلبستگی وی به خداوند ارتباط دارد و آنان که بیشتر از گناه دوری می‌کنند، ایمانشان قوی‌تر است.

◆ انسانی که ایمان ضعیفی دارد، اگر ایمان خود تقویت نکند و به گناه آلوده شود به تدریج به گناه عادت می‌کند و به جایی می‌رسد که همین ایمان ضعیف را هم از دست می‌دهد و همه حقایق، حتی خدا را انکار می‌کند قرآن

دین و زندگی ۳

در این باره می‌فرماید: (ثم كان عاقبة الذين اساءوا السواى ان كذبوا بآيات الله و كانوا بها يستهزئون).

◆ اگر انسان هنگامی که اولین گناه را مرتکب می‌شود، شخصیت آلوده و وحشتناک فردای خود را ببیند، به شدت از آن بیزاری می‌جوید و دوری می‌کند.

◆ اما چون انسان گناهکار شخصیتش به تدریج شکل می‌گیرد، در ابتدا تن به گناه می‌دهد و پس از آنکه به گناه آلوده شد و خود را به آن عادت داده آن تنفر اولیه را نیز فراموش می‌کند.

◆ توجیه گناه و عادت به آن، از پرتگاه‌های خطرناک سقوط در وادی ضلالت است.

مدرسه مجازی آینو